23/03/2020

Митрополит Амфилохије у Момишићима: Господ је ово искушење попустио да би нас повратио Себи

“У овоме времену када је Бог попустио нову невољу на све људе и земаљске народе, осјећамо како је важно клањати се Часноме крсту и Христу распетоме на њему. Попустио је и допустио Господ овај несрећни вирус који господари данас свијетом ради нас људи, како би нас вратио себи и једне другима. Попустио је Господ ово искушење не да би нас уништио и упропастио него да би нас повратио Себи као вјечном путу, истини и животу, Богу који је љубав и да би у нама распламасао огањ љубави”, поручио је данас Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије.

Владика је данас, 22. марта, у Цркви Светог Ђорђа и Света 42 Новомученика момишићка у подгоричком насељу Момишићи, са свештенством служио Свету архијерејску литургију поводом славе овога храма.

У литургијској проповиједи Високопреосвећени владика Амфилохије је рекао

да је ова трећа недјеља Великога и часнога поста, када прослављамо Часни и животворни крст Господњи, у средини Светога поста, као што је и Часни крст у средини људске историје и живота кроз Христово распеће и распеће свих оних који су Њему остали вјерни кроз вјекове и за Њега пострадали.

Подсјетивши на тропар који се ове недјеље пјева Спаси Боже људи твоја и благослови достојаније Твоје, владика је казао да се молимо Богу да спаси народ свој, прије свега крштен, али и све људе и земаљске народе:

На љубав према Богу и ближњима Господ је саградио људски живот, казао је Митрополит и објаснио да се Божија љубав открила и открива овом свијету кроз тајну Часнога крста јер је Господ дошао у овај свијет не да Му служе, него да служи и живот свој положи за народ и људе Своје:

“Та христолика, крстолика и крстоносна љубав Христова, посвједочена Његовим страдањем на Часном крсту, остварује се и присутна је кроз сву људску историју и у исто вријеме она је кроз Њега и преко Њега призив свим људима и земаљским народима на истинску и праву љубав.”

Додао је да када Бог попусти страдање на људе онда се показује да ли су људи истински и прави јер у добру је лако добар бити, на муци се познају јунаци. По његовим ријечима и ово искушење које је Бог попустио на овај свијет у виду епидемије је због тога да бисмо схватили да треба да носимо Његов крст, крст љубави према Богу и према ближњима. И као што је Симон Киринејац помагао Христу да носи Крст на голготу, тако су сви људи призвани да буду Симони Киринејци да “носе и помажу Христу да носе крст Његов и у исто вријеме помажу једни другима да носе крст и своја бремана на земљи”:

“Зато се поклањамо Часноме крсту а прослављамо Његово васкрсење. Јесте да је крст у срцу васионе, неба и земље, на голготи, у срцу људске историје, али то није крст безнађа, него је крст силе Божије и васкрсења. То је крст побједе добра над злом, побједе љубави над мржњом, побједе Божанске силе над демонском силом, побједе образа Божијега у човјеку над безобразјем, побједе Онога који је створио човјека по слици и прилици Својој”, бесједио је владика Амфилохије.

Високопреосвећени је поручио да је у знаку крста Господњег, али и сили Његовог васкрсења овај свијет сграђен и утврђен, и утврђује се кроз вјекове.

“То нам показује и ова недјеља поклоњења Часнога крста, то нам показује и оно што се догађа са нама у ове дане, што буди у нама ту тајну Божије

љубави”, нагласио је Митрополит.

Истакао је да је Господ у овај свијет дошао из љубави и жртвовао Себе за спасење свијета да би нас научио да треба да се жртвујемо за истину, правду, љубав Божију и да се жртвујемо једни за друге овдје гдје се налазимо и гдје нас је Бог призвао:

“Нека би Господ Часним крстом и силом Његовом побједио и ове невоље које су снашле савремене људе, а и нас овдје, и освештао и очистио свако мјесто од сваког вируса, прије свега од гријехова наших, унутарањих вируса који угрожавају човјека и његову душу и биће, а онда и од спољашњих који су плод тих унутарањих вируса. Нека би Господ ослободио и нас и ову нашу власт од вируса безбожности и вируса одрицања закона и правде Божије, правдољубља” , казао је, између осталог, Архиепископ цетињски.

Оцијенио је да се вирус законом безаконим уселио у срца неких од нас, те се помолио да нас Бог исцјели и од тог вируса, да би кроз то исцјељење и нашу узајамну љубав, помогао и нама и другима да побједимо и ове вирусе који су напали готово цио свијет “да би кроз све то свјетлост Христовога лика и љубави, доброте, мудрости и правде засијала и у нашим срцима и у срцима свих земаљских народа”.

На крају Свете службе Божије Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије је благосиљао и презао славски колач истичући да је спомен на Момишићке мученике, који су живот свој на овом мјесту жртвовали за Христа, велики догађај и благослов за овај град:

“Нек би Господ молитвама Момишићких мученика, њиховим страдањем и распећем, учинио не да страдамо због гријеха наших, него за правду, истину Његову. И нека би ослободио од свих гријехова све људе а савременике наше од безакоња.”

Констатовао је да је безакоње и безакони лажни закон који је донијет код нас опаснији вирус од овог коронавируса, јер он дође и прође, а безакоње је оно што угрожава сваки народ и његову будућност дугорочно.

“Зато молећи се да нас Бог ослободи од овога вируса који је кренуо да господари савременим свијетом, молимо се и да Бог ослободи од вируса безакоња наше главаре да ослободе и овај народ од тога вируса безакоња, од неправде, гоњења Цркве Божије”, казао је Митрополит.

Изразио је жаљење што због опасности од ширења епидемије велики број вјерног народа није могао да дође на службу, али је благословио њих и њихове домове, као и домаћина славе Обрада Поповића и сво братсво Поповића. Домаћинство славе за наредну годину преузео је Младен Дубак.

За несебичну помоћ и дјелатну љубав показану у обнови Цркве Светог Ђорђа и Светих 42 Новомученика момишићка у Подгорици, Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије уручио је архипастирску захвалницу коју је у име свих добротвора и приложника примио Зоран Марковић.

Протојерej Никола Пејовић, парох момишићки, захвалио је Високопреосвећеном Митрополиту на љубави и бризи о овој светињи која никада није престала од самога почетка:

“Главни кривац што су ове мошти угледале свјетлост дана и за њихов спомен, што их данас цјеливамо и што су уписане у календар светитеља, управо је Високопреосвећени Митрополит и зато је његова љубав и радост, његова вјера и срце, увијек са овом светињом и ми то осјећамо.”

Подсјетио је да је сваке године на овај дан, од када су мошто откривене, нарочито од 2004. године, у момишићкој цркви био велики сабор, али је, како је казао, због овог несрећног вируса ове године то изостало:

“Трудимо се да колико је до нас, као што је благослов наших архијереја Митрополита Амфилохија и владике Јоаникија, чувамо себе, чувамо једни друге јер тако ће нас и Бог сачувати. Нажалост, имали смо ових дана искушење да људи који не разумију шта је Црква, прекину богослужења зарад здравља и ове ситуације. Сигурни смо да то није дошло ни из какве зле намјере већ из бриге и жеље да се сачува здравље људи, али ми то не можемо да урадимо јер Црква је болница”, казао је о. Никола.

Истакао је да Црква не може да се затвори јер у њој је глава онај који је Љекар душа и тијела и да не може да се прекине Литургија која је жила куцавица Цркве, пројава Царства небескога, испуњење тијела Христовога:

“Ако нема Тијела и Крви Христове, ако нема Свете службе, народа на тој служби, Црква не може да опстане и нема смисла. Зато уз велики напор и добру вољу, због чега се захваљујемо полицијским службеницима који су услишили молбу и потребу нас хришћана, нашли смо решење које задовољава и оно што је духовна потреба свих нас, а уједно представља и

поштовање и придржавање свих прописа надлежних институција како би се сачували од вируса.”

Осврнуо се и на Закон о слободи вјероисповјести, којим се планира одузимање црквене имовине, подсјетивши и на имовину која је у ранијим периодима безбожништва одузета од момишићке светиње:

“Наши старији мјештани се сјећају да је одавде па све доље до пута било и звало се манастирско имање, а данас смо скучени у ових 200 квадрата. И то је било мало да се отме од светиње. Умјесто да се договоримо и да постоје људи код којих постоји жеља да се се испуни правда Божија и људска, па да се овој светињи врати оно што јој припада и што је вјековима припадало, што је мученичком крвљу заливено, ми смо се пред крај године суочили са безумним чином и жељом и памећу, која још никоме није пала на памет, да од светиња отима и оно мало што је остало. Надамо се у Бога да ће као што је сачувао спомен на ове дивне мученике, сачувати и светињу и повратити разум и савјест онима који су кренули тим и таквим путем”, поручио је отац Никола Пејовић, старешина Цркве Светог Ђорђа и Света 42 Новомученика момишићка у Момишићима.

Сходно препорукама и мјерама надлежних институција у циљу спријечавања ширења епидемије, вјерници су током Свете службе били у порти цркве на растојању од два метра и Светом причешћу прилазили поштујући прописано растојање.

Весна Девић

mitropolija.com